

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Puli - Pola
Kranjčevićeva 8
52100 Pula

Poslovni broj: Pn-62/2019-97

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Puli - Pola po sucu Saši Javoranu, kao sucu pojedincu, po prijedlogu višeg sudskog savjetnika-specijalista Gorana Lipljana, u pravnoj stvari tužitelja ALEKSANDRA GAVRILOVIĆA, iz Lobarike, Lobarika 28C, Marčana, OIB: 09141760752, kojeg zastupa punomoćnica Aleksandra Simić, odvjetnica iz Pule, protiv tuženika ENDIJA KRIVOKAPIĆA, iz Pule, Ulica Pradorlando 11, OIB: 97450781069, kojeg zastupa punomoćnik Erolu Šehu, odvjetnik iz Pule, radi naknade štete, nakon zaključenja glavne i javne rasprave 21. travnja 2026., održane u prisutnosti punomoćnika stranaka, 28. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku Endiju Krivokapiću, OIB: 97450781069, da tužitelju Aleksandru Gavriloviću, OIB: 09141760752, isplati:

- na ime naknade imovinske štete za razbijeni mobilni telefon Sony Xperia T3 iznos od 100,00 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 18. ožujka 2019. do 31. prosinca 2022. po stopi propisanoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope Hrvatske narodne banke na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 3 postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. u visini stope koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 3 postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine i
- na ime pravične novčane naknade za neimovinsku štetu zbog povrede prava osobnosti zbog pretrpljenih fizičkih bolova u iznosu od 100,00 eur, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 28. svibnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne

stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se odbija preostali tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

II Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi i tijekom postupka naveo da je dana 23. kolovoza 2018. došlo do prepirke u vezi parkiranja na pulskoj rivi, nasuprot pekare "Mlinar", koju je inicirao tuženik agresivnim ponašanjem prema tužitelju, kojom prilikom je udario tužitelja rukom u kojoj je držao ključ, najprije po glavi, a potom i po desnoj ruci, čime je nanio tužitelju ozljedu malog prsta desne ruke i uništio mu mobitel. Predmetna ozljeda da se manifestirala u vidu otkidanja tkiva, čime da je nastala "rupa" od 2 cm u prstu te da je zbog toga u Zavodu za hitnu medicinu primio injekciju. Da je zbog predmetnog štetnog događaja šaka tužitelja bila izvan funkcije mjesec dana. Tužitelj da je zbog opisanog događaja pretrpio i da još uvijek trpi povredu prava osobnosti koja se sastoji od duševnih boli zbog smanjene životne aktivnosti, pretrpljenih fizičkih bolova, duševne boli zbog naruženosti i straha za vlastiti život i zdravlje, zbog čega tužitelj potražuje pravični novčanu naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti. Tužitelj potražuje i naknadu imovinske štete zbog izgubljene zarade u razdoblju od mjesec dana od štetnog događaja jer da kao vlasnik samostalnog obrta INFORMAT za web oglašavanje nije mogao u tom razdoblju raditi. Tužitelj potražuje i naknadu imovinske štete koja se ogleda u uništenom mobitelu marke Sony Xperia T3 kojeg da je uništio tuženik prilikom štetnog događaja – napada na tužitelja uslijed kojega da je mobitel pao na pod i razbio se. Tužitelj na ime naknade svekolike navedene štete potražuje od tuženika iznos od 14.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućima na taj iznos od 18. ožujka 2019., kao i naknadu troškova ovog postupka. Tužitelj je podneskom zaprimljenim na ovome sudu 6. veljače 2020., dakle nakon upuštanja tuženika u raspravljanje o glavnoj stvari, izjavio da smanjuje tužbeni zahtjev na iznos od 8.000,00 kn, što po stavu ovoga suda predstavlja djelomično povlačenje tužbe, kojemu se tuženik izričito usprotivio podneskom zaprimljenim na ovome sudu 10. veljače 2020., slijedom čega isto nije prihvaćeno sukladno članku 193. stavku 1. i 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008 i 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014 i 70/2019; dalje u tekstu: ZPP). Kao dokaz svih predmetnih navoda tužitelj je predložio uvid u izvješće PU Istarske, PP Pula, u prilogu tužbe, uvid u video snimke predmetnog događaja u prilogu tužbe, uvid u medicinsku dokumentaciju od 24. kolovoza 2018. u prilogu tužbe, saslušanje parničnih stranaka, saslušanje svjedokinje Tatjane Bonassin, medicinsko vještačenje te financijsko vještačenje na okolnost izgubljene zarade, od kojega je tijekom postupka odustao (podneskom zaprimljenim na sudu 6. veljače 2020.). U odnosu na imovinsku štetu za uništeni mobitel tužitelj je predložio da sud primjeni odredbu članka 223. ZPP-a, odnosno da po slobodnoj ocjeni utvrdi njenu osnovu i visinu.

2. U odgovoru na tužbu i tijekom postupka tuženik je osporio u cijelosti tužbu, tužbeni zahtjev i sve navode tužitelja iz tužbe. Tuženik prvenstveno navodi kako tužitelj nije ni u tužbi, ni na pripremnom ročištu, ni podneskom od 6. veljače 2020. predao sudu niti tuženiku bilo kakvu dokumentaciju kojom bi potkrijepio navode u odnosu na bilo koji vid štete za koju potražuje naknadu, s time da se dokumentacija koja je priložena tužbi uopće ne odnosi na navodni štetni događaj opisan u tužbi. Tuženik osporava bilo kakvu povezanost sa štetnim događajem navedenim u tužbi, slijedom čega osporava pasivnu legitimaciju u ovome postupku, kao i osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Kao dokaz njegovih navoda, tuženik je predložio uvid u zapisnik sa glavne rasprave održane pred Prekršajnim sudom u Puli u postupku koji se pred istim vodio pod poslovnim brojem Pp J-400/2019 protiv ovdje tužitelja i tuženika kao okrivljenika, kojeg je dostavio u spis predmeta te da sud službenim putem pribavi predmetni spis i izvrši uvid u isti. Nadalje predlaže uvid u fotografije koje je dostavio u spis te saslušanje tuženika kao parnične stranke i svjedoka Dejana Krivokapića i Denija Krivokapića, na okolnosti nastanka navodnog štetnog događaja, kao i policijskih službenika Miroslava Tripkovića, Zlatka Osmanovića, Danijela Rajića i Ilije Jozepovića na okolnosti postupanja policije i utvrđenog činjeničnog stanja dana 23. kolovoza 2018. po dojavi policiji od strane brata tuženika Denija Krivokapića.

3. U dokaznom postupku, radi razjašnjenja za ovaj postupak odlučnih okolnosti te radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja, provedeni su dokazi saslušanjem tužitelja i tuženika kao parničnih stranaka, salušanjem svjedoka Tatjane Bonassin, Dejana Krivokapića, Denija Krivokapića, Zlatka Osmanovića, Danijela Rajića i Ilije Jozepovića, medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku za sudsku medicinu i patologiju Iliji Kučinaru te po vještaku za ortopediju Tini Tepšić, dr.med. spes. Ortopedije te čitanjem odnosno uvidom u slijedeću dokumentaciju: str. 3-5 spisa, str. 12-14 spisa, str. 27-44 spisa, str. 51-57 spisa, str. 70-108 spisa (na str. 87-88 spisa iskaz svjedoka Miroslava Tripkovića od 12. lipnja 2019. dan u postupku koji se pred Prekršajnim sudom u Puli vodio pod posl. br. Pp J-400/2019), str. 213-216 spisa, str. 220-222 spisa, str. 224-226 spisa (nalaz i mišljenje sudskog vještaka Ilije Kučinara) i str. 257-260 spisa (Nalaz i mišljenje sudskog vještaka Tine Tepšić). Sud nije prihvatio kao dokaz sadržaj sticka kojeg je tužitelj priložio tužbi (str. 6. spisa) jer je riječ o sticku kojeg je izradio (i događaj snimao) sam tužitelj koji je još po zanimanju programer pa isti po ocjeni ovog suda nije vjerodostojan.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je djelomično osnovan.

5. Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužitelja da mu tuženik isplati na ime naknade imovinske štete zbog uništenog mobitela, izgubljene zarade i tuđe pomoći i njege te na ime neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti u vidu pretrpljenog straha, fizičkih bolova, naruženosti i smanjenja životne aktivnosti ukupni iznos od 1.858,12 eur (prije 14.000,00 kn), sa zakonskim zateznim kamatama tekućima od 18. ožujka 2019.

6. U ovoj pravnoj stvari, temeljem postojećih dokaza u spisu i izjava stranaka, nije sporno da je tužitelj dana 23. kolovoza 2018. zaustavio njegov osobni automobil na rivi u Puli, preko puta pekare Mlinar, da je tom prilikom došlo do sukoba između ovdje

parničnih stranaka te da je na lice mjesta intervenirala policija, pri čemu su tužitelj i tuženik prekršajno prijavljeni od strane PU Istarske, PP Pula (podnošenjem optužnog prijedloga protiv istih) za prekršaj remećenja javnog reda i mira iz članka 13. Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira ("Narodne novine" broj: 47/1990, 55/1991, 29/1994) zbog čega se pred Prekršajnim sudom u Puli vodio postupak poslovni broj Pp J-400/2019 u kojemu su ovdje parnične stranke kao okrivljenici pravomoćno oslobođeni od optužbe za predmetni prekršaj.

7. Između stranaka je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva.

8. Sud je na ročištu od 4. svibnja 2023. saslušao svjedoke Denija Krivokapića, Deana Krivokapića i Tatjanu Bonassin.

8.1. Svjedok Deni Krivokapić, tuženikov brat, iskazao je: "Za tužitelja sam saznao, odnosno o njemu sam čuo kad se počeo pojavljivati na rivi radi pokušaja prodaje bukinga, tužitelj je redovito dolazio i parkirao na rivi ispred tabli gdje smo mi oglašavali prodaju izleta. Naime ja sam tada to radio. Više puta sam ga molio da se ne parkira na tom mjestu pošto je zaklanjao naše table, a riječ je o metalnim tablama sa opisom izleta i cjenikom koje bi kupci vidjeli pa bi prešli preko ceste radi razgovora sa mnom. Više sam putra zvao Pula parking radi njegovog ponašanja da se to riješi jer je tužitelj satima stajao parkiran i otišao bi kad bi htio. Tužitelj je znao i psovati na polu ruskom. To je sve bilo negdje u 8. mjesecu prije nekih 3,4,5, godina, ne sjećam se točno. Jednom prilikom ja sam se digao sa svoje stolice i ponovo upozorio tužitelja, odnosno ne sjećam se da li sam se digao, jer je tužitelj bio na brodu kod susjeda na brodi Korkira koji je privezan pored našeg broda. Isti je bio ponovo parkiran na istom mjestu. Tužitelj je izašao iz auta, te dok je hodao prema brodu mi se podsmjehivao i dobacivao nešto na ruskom u smislu „ne znaš ti tko sam ja“. Ja sam ovaj put zvao šefa Pula parkinga da dođe riješiti problem, međutim dobio sam odgovor kako nema vremena za dolazak, tužitelj je nakon toga sišao sa broda, ali opet mi počeo dobacivati te sam ja onda zvao policiju te dok smo čekali policiju on me pokušao prevariti na način da sjedni u svoj autu i udalji se, međutim ja sam uzeo ključ od mog i bratovog motora, budući da je brat bio na brodu pa su njegovi u ključevi bili kod mene, te sam odgurno jedan motor ispred auta, a drugi iza auta tužitelja kako bi spriječio njegov odlazak do dolaska policije. U međuvremenu se brat vratio i privezao brod jer su drugi ljudi već čekali na polazak na slijedeći izlet. Nakon toga je moj brat otišao preko puta u Mlinar nešto kupiti, a ja sam ukrcao ljude na brod, ne sjećam se da li je policija već došla. Nakon što su se ljudi smjestili na brod dogodila se jedna neugodna scena. Naime na brodu su se nalazili roditelji od curice od 5,6 godina, a tužitelj je izvadio svoj mobitel i počeo snimati te se približio brodu na kojem, su bila ta djeca u kupaćim kostimima te se roditelj tih djevojčica digao i upitao na engl. tužitelja što to radi te je pokrio djecu peškirim. Nakon toga se tužitelj odmaknuo par metara dalje te mu je moj brat rekao da se makne od ljudi i da makne auto. Tužitelj je i dalje snimao, ovaj put prema mom bratu i dok je išao prema njemu, u nekakvoj raspravi, ga je lupio po ruci. Ja sam tada stajao par metara dalje, možda pored ljudi ili na brodu, ne znam. Tužitelj je nastavio psovati i prijetiti u smislu „doći će vam kraj“. Brat je potom sjeo u brod i krenuo na dogovoreni izlet. Par minuta nakon toga došla je policija sa dva djelatnika u tzv. marici. U tom trenutku ja sam sjedio na svom mjestu, a tužitelj je bio na brodu. Policiji sam objasnio što se

dogodilo dok je tužitelj jednom djelatniku nešto pokazivao na svom mobitelu, a ja sam drugom djelatniku objašnjavao situaciju. Policija je odlučila prvo svima naplatiti kaznu za parking s time da kako brata nije bilo tada tamo, ja sam umjesto njega platio kaznu za parking. Na nalog policije ja sam uklonio dva spomenuta motora, dok je policija tužitelju naložila da se udalji sa lica mjesta. To sam čuo kad mu je policajac rekao nešto u smislu „sjedi u auto, idi ća i nemoj se danas vraćati“ Na upit pun. tužitelja da li se drugi automobili parkiraju na rivi, odnosno da li ima problema sa drugim parkiranim automobilima na rivi, svjedok odgovara da rijetko, ako netko stanje na jednu minutu zbog pekare Mlinar i onda ode ča. Na daljnji upit je li ikad do sada on i njegov brat ušao u sukob s nekim tko se parkira na rivi osim tužiteljem, svjedok odgovara kako može odgovoriti isključivo za sebe te iskazuje kako nije s nikim ušao u sukob osim sa tužiteljem. Na preformulirano pitanje da li ima saznanja da li je njegov brat ušao u sukob s bilo kim vezano uz parking na rivi, svjedok odgovara da nije, osim sa tužiteljem kojega su on, njegov brat i njegov otac tri ljeta molili da prestane tamo parkirati. Na upit gdje svjedok parkira svoje vozilo dok radi, svjedok odgovara kako na posao dolazi s skuterom kojeg parkira sa strane na trotoaru, na kantunu van rive, a ako moram nešto donijeti onda kratko stanem ispred broda radi iskrcavanja robe nakon čega se udalji. Na daljnji upit zašto danas prvi put spominje da je tužitelj snimao neke ljude na brodu, premda se prethodno vodio i prekršajni postupak na kojem to svjedok nije spomenuo, a u kojem je i sam bio okrivljenik, s time da je ta navodna činjenica bila bitna upravo za prekršajni postupak, svjedok odgovara da je to bio spomenuo djelatniku policiji koji je izašao na lice mjesta na njegov poziv, te kad su mu rekli da to poslijepodne dođe u MUP radi davanja izjave gdje bi to bio spomenuo, djelatnik je mi je na hodniku u MUP-u priopćio da nisam trebao dolaziti i da im nije potrebna moja izjava. Nadalje s obzirom na manjak iskustva sa sudovima, ja sam se držao relevantnih činjenica koje su zanimale sutkinju na prekršajnom postupku, odnosno o tome je li bilo remećenja javnog reda i mira, pri čemu sam se sjećam da me je pitala da li je netko tražio medicinsku pomoć. Ja sam i u tom postupku spomenuo da je tužitelj snimao, ali nisam precizirao što i koga točno, s obzirom da sam smatrao da je namjera sutkinje bila što konkretnije i brže uzeti moju izjavu isključivo na relevantne okolnosti. Na upit pun. tužitelja je li onda u tom trenutku davanja iskaza u prekršajnom postupku za svjedoka bilo irelevantno što je po njegovoj tvrdnji netko navodno snimao djecu u kupaćim kostimima, svjedok odgovara da je tim povodom zbog uznemirenosti gosta broda istome dao svoje podatke i predložio mu ako osjeća potrebu da odu zajedno na MUP radi tog događaja. Na daljnji upit je li uputio gosta da razgovara sa djelatnikom MUP-a o tom događaju, svjedok odgovara da je pri dolasku policije gost sa svojom familijom bio već desetak minuta udaljen od obale, naime na brodu. Na upit pun. tužitelja da li je zbog opisanih događaja koji su se navodno kontinuirano događali bio ljut na tužitelja, svjedok odgovara kako apsolutno nije, te su se naknadno nakon tog događaja, u zimskom periodu, vidjeli na jednom pogrebu kojom smo se prilikom i rukovali. Na daljnje pitanje da li je u stanju ocijeniti je li njegov brat tog dana zbog navedenog događaja bio uzrujan i ljut na tuženika, svjedok odgovara kako tog dana nije bilo agresivnog ponašanja te u daljnjoj procjeni tog dana kojeg sam proveo s bratom na poslu smatram da on nije bio ni ljut ni povrijeđen niti išta drugo te je normalno nastavio svoj radni dan do kasno navečer. Na daljnji upit da opiše fizički kontakt između tužitelja i tuženika o kojem je prethodno iskazao na današnjem ročištu, svjedok iskazuje da se tužitelj pri snimanju počeo približavati bratu i dok se derao na njega,

tužitelj ga je lupio po ruci dok ga je snimao. Na upit tuženika da opiše način na koji je tuženik parkirao svoje vozilo te sam njegov dolazak na lice mjesta, svjedok odgovara da je tužitelj po dolasku zaustavio auto, podigao haubu od motora te postavio trokut. Prije nego je izašao iz auta, tuženik je postavio nekakvu kameru unutar vozila koju je okrenuo prema nama. Ja sam tada sjedio na svome mjestu na par metara od auta. Na upit tuženika da li je nakon dolaska tužitelja vidio da bi došlo vozilo HAK-a, kakve druge auto službe ili automehaničar, svjedok je odgovorio da toga dana nije došlo nikakvo vozilo, pomoć na cesti ili slično te je nakon cijelog incidenta tuženik uredno sjeo u svoj auto i udaljio se sa lica mjesta. Na upit tuženika može li ocijeniti ponašanje tužitelja, kao ponašanje osobe u ugrozi, svjedok odgovara kako po onome što je on vidio smatra da se tužitelj nije ponašao na taj način, dapače isti se nastavio podsmijavati i snimati. Na daljnji upit je li svjedok vidio bilo kakvu ozljedu tužitelja, krv, kola hitne pomoći, svjedok odgovara da nije vidio nikakvu ozljedu tužitelja niti da bi isti tražio medicinsku pomoć bilo kakve vrste, svjedok dodaje kako je tužitelja vidio i idućeg dana na rivi te kako ni tada nije vidio nikakve ozljede na tužitelju, već je isti uredno ulazio i silazio s broda, dodavao vreće vlasniku broda. Na upit da li je ispred broda na koji je tužitelj došao bilo slobodnih parkirnih mjesta, svjedok odgovara kako je bilo slobodnih mjesta te da tužitelj nije morao parkirati ispred njihovih tabli jer da je cijelom dužinom broda na koji je došao tužitelj bilo slobodnih mjesta.

8.2. Dean Krivokapić, tuženikov otac, iskazao je: „Sve započinje time da tužitelj više sezona dolazi parkirati ispred naših reklamnih tabela i time nam onemogućava rad iako je više puta bio zamoljen da isto prestane činiti. Jednog ljeta 2019. ili 2020. godine., ne mogu reći točno, tužitelj je ponovo parkirao auto ispred naših tabela te je Deni, moj sin, tom prilikom postavio motore ispred i iza auta i zvao policiju. Ja sam tom prilikom bio prisutan. Tužitelj je prije toga postavio trokut iza automobila. Tužitelj je pokušao maknuti motore kako bi se udaljio sa lica mjesta i tu je nastao problem u smislu da je počela svađa sa povišenih tonovima, između tužitelja, tuženika, ovih tamo sa broda. Nije bilo tuče, svađe, nije bilo ničega, osim što ga je navedeni gospodin snimajući ga telefonom ispred face i onda je tužitelj tuženika udario po ruci pri čemu je tužitelju ispao telefon iz ruke. Nakon toga je tuženik imao vožnju na koju je i otišao. Nakon toga je došla policija pa je tužitelj pokazivao snimke sa telefona policajcima, nakon čega su se makli motori i sve je stalo.“ Na upit pun. tužitelja gdje se točno svjedok nalazio i od kada je bio tamo, svjedok odgovara da je došao na lice mjesta par minuta nakon što je sve počelo te se zadržao dvadesetak minuta. Na daljnji upit da li su ga sinovi pozvali na lice mjesta, odnosno zašto je došao, svjedok odgovara kako je došao nevezano uz cijelu situaciju, odnosno da je trebao doći. Na daljnji upit zašto nije svjedočio u prekršajnom postupku u kojem su njegovi sinovi okrivljenici, svjedok odgovara kako nije svjedočio jer ga nitko nije pozvao da svjedoči. Na upit da li je vidio da bi da tužitelju razbio mobilni, isti odgovara kako se tužiteljev mobilni nije razbio jer je tužitelj odmah nakon toga događaja došao kod njega se pravdati te je vidio da mu mobilni nije razbijen te mu je i pokazivao neke snimke na mobilnom. Na daljnji upit može li ocijeniti jesu li njegovi sinovi bili uzrujani zbog cijelog događaja, svjedok odgovara kako jesu, odnosno kako su svi bili uzrujani zbog navedenog događaja, ali ne značajno.

8.3. Svjedokinja Tatjana Bonassin iskazala je: „Negdje u ljeto 2018. ne sjećam se točno, bila sam prisutna na rivi jer sam imala iskrcaj i ukrcaj gostiju na brod na kojem radim. Tom je prilikom došao Aleksandar te je parkirao svoje vozilo na tračnicama. Ne

sjećam se detalja. Bila je nekakva gužva oko parkiranja, zagrađivanja vozila tužitelja motorima te je došla i policija. Bilo je vrijeđanja Aleksandra od strane Endija. Nemam ništa za dodati o predmetnoj zgodi." Na upit pun tužitelja da li je poznato da li je tužitelj bio ozlijeđen u navedenom događaju, svjedokinja odgovara kako ona nije ništa vidjela osobno, ali da joj je poznato po kazivanju Aleksandra. Na daljnji upit je li joj poznato da bi nešto od tužiteljevih stvari bilo uništeno u predmetnom događaju, svjedokinja odgovara kako joj je poznato da je tužitelju uništen mobitel jer joj je tužitelj pokazao mobitel. Na daljnji upit da li joj je poznato da bi tuženik imao problema sa nekim drugim ljudima oko parkinga na rivi te da bi sa istima ulazio u bilo kakve sukobe, svjedokinja odgovara da je tuženiku smetalo kad bi se ona zaustavila na tračnicama, nasuprot njegove tabele te na daljnji upit kako bi tuženik u takvim slučajevima reagirao, ista odgovara da ju je tuženik vrijeđao. Na upit da li je na licu mjesta pri tom događaju vidjela oca tuženika svjedokinja odgovara da ne zna, da se ne sjeća da bi ga vidjela. Na daljnji upit je li bila nakon cijelog događaja u kontaktu sa tužiteljem, te da li ju je isti išta iskazao o tome kako se osjeća u smislu straha ili uzrujanosti, svjedokinja odgovara kako na navedeno pitanje ne može odgovoriti, osim da se znala vidjeti sa tužiteljem nakon tog događaja, ali rijetko. Na upit tuženika koliko je bila udaljena od samog mjesta događaja te koliko je uopće bila uključena u cijeli događaj kao promatrač, s obzirom da je ranije iskazala kako se bavila svojim gostima, svjedokinja odgovara kako se nalazila ispred svog broda Korkira te da je čula kad je Endi vikao Aleksandru da je smeće i da smrdi, te da je vidjela kad mu je nagazio na nogu pri čemu se sjeća da je nešto čula i vidjela kao da je Endi inscenirao da je Aleksandar njemu stao na nogu. Na upit suda da opiše kako je to tuženik inscenirao da je tužitelj njemu stao na nogu, svjedokinja odgovara kako ne može opisati jer da se više točno ne sjeća. Svjedokinja navodi kako je čula da je rekao „aj,aj, stao mi je na nogu“ pa na daljnji upit suda tko je rekao „aj, aj“, ista odgovara kako nije rekao „aj,aj“ te kako se točno ne sjeća. Na daljnji upit koliko je brod na kojem se nalazila bio udaljen od mjesta događaja, svjedokinja odgovara kako ne može procijeniti. Na upit da li je na mjestu događaja bilo više ljudi, odnosno da li je svjedokinja u slučaju da je bilo više ljudi na licu mjesta, bila u mogućnosti vidjeti predmetni događaj, svjedokinja odgovara kako je bilo više ljudi na licu mjesta i to na klupama i sa strane ali ne između broda Korkira i broda tuženika. Na daljnji upit je li bilo ljudi između mjesta događaja i suncobrana koje koriste djelatnici broda Korkira, odnosno je li ispod navedenog suncobrana bilo ljudi, svjedokinja iskazuje kako se ne sjeća. Na upit tuženika da li može biti sigurna da joj je tužitelj pokazao svoj mobitel, svjedokinja odgovara da ne može odgovoriti na to pitanje jer ne razumije uopće pitanje. Na upit tuženika je li tužitelju prilikom dolaska na brod, dok je čekao policiju pružila kutiju prve pomoći ili bilo kakav drugi sanitetski materijal, flaster ili slično, svjedokinja odgovara kako nije. Na daljnji upit je li nakon predmetnog događaja vidjela tužitelja na rivi ili gdje drugdje, te ako je može li procijeniti da je tužitelj bio uplašen, svjedokinja odgovara kako se ne sjeća.

9. Na ročištu od 27. rujna 2023. saslušani su svjedoci Zlatko Osmanović i Danijel Rajić, policijski službenici, dok je na ročištu od 13. veljače 2024. saslušan svjedok Ilija Jozepović, također policijski službenik.

9.1. Svjedok Zlatko Osmanović je iskazao: "To je bilo otprilike prije 5 godina te nisam siguran čega ću se sada moći sjetiti. Ja sam već dao svoj iskaz u prekršajnom postupku. Ja tog dana nisam bio na intervenciji, već sam bio dežuran u policijskoj

postaji za zaprimanje kaznenih prijava te u istu je pristupio oštećenik da podnese prijavu. Navodi da je gospodin Aleksandar Gavrilović došao u postaju radi podnošenja prijave za oštećenje tuđe stvari, navodeći da je došao na rivu te da nije mogao proći zbog zatečenih automobila te da mu je na licu mjesta pristupila jedna osoba, danas je poznato da je to bio Endi Krivokapić koji je od njega zatražio da makne auto na što mu je tužitelj odgovorio da ne može te je potom Endi parkirao jedan motor te možda još jedan motor ili auto, sad se ne sjećam tako da se tužitelj ne može nikamo pomaknuti sa svojim vozilom. Nakon toga su se tužitelj i tuženik počeli međusobno snimati. To sve znam po iskazivanju tužitelja, a i prije ročišta sam pročitao zapisnik kojeg sam si i isprintao. Navodno je tuženik jednom ili dva puta udario tužitelja, mislim po glavi, mislim jednom po glavi i jednom po ruci te je tužitelju ispao mobitel, potom je tužitelj još jednom uzeo mobitel da snima pa ga je tuženik ponovo udario te mu je opet ispao mobitel pri tome se oštetivši. Mislim da je najvjerojatnije to završilo na način da je došao, mislim brat od Endija koji ih je odvojio. Napominjem da su prije dolaska tužitelja u policijsku postaju na intervenciji bila dva policijska službenika i to Danijel Rajić i Ilija Jozepović, koji su tužitelja i uputili u policijsku postaju radi podnošenja kaznene prijave." Na upit suda je li razgovarao s navedenim policijskim službenicima o opisanom događaju, svjedok odgovara kako nije jer je bila gužva. Na daljnji upit suda da li je itko drugi pristupio u policijsku postaju vezano uz navedeni događaj, svjedok odgovara kako nije, barem nije u njegovoj smjeni. Na daljnji upit suda da li je u policijskoj postaji uočio bilo kakve ozljede na tužitelju, svjedok odgovara kako misli da nije. Na daljnji upit suda da li mu je tužitelj pokazao svoj mobitel, svjedok odgovara kako misli da je, a budući da je i zaprimio kaznenu prijavu. Na daljnji upit suda svjedok navodi kako o navedenom događaju nema nikakvih daljnjih saznanja. Na upit pun. tužitelja da li se tužitelj žalio u policijskoj postaji da ga nešto boli te da li je bio uzrujan, svjedok odgovara da misli da je bio uzrujan i čak se sjeća da je govorio da je dobio ključevima po ruci, a za ozljede ja stvarno ne znam, mislim da je to onda bilo ništa, možda kakvo crvenilo, ali se ne može sjetiti da li je isto vidio. Na daljnji upit da li mu je tuženik možda poznat od ranije, a s obzirom na profesiju svjedoka, svjedok odgovara da nije te da čak ne zna ni kako izgleda.

9.2. Svjedok Danijel Rajić je iskazao: "Nama policijskim službenicima je inače poznata problematika sa imateljima brodova koji prevoze turiste, odnosno sa time da jedni drugima znaju uzimati goste pa nas onda zovu na intervenciju". Dalje svjedok iskazuje da su tužitelj i tuženi imali nekakvu raspravu, odnosno da su se vrijeđali, da su vikali i galamili te je PP Pula podnijela prekršajnu prijavu protiv istih zbog narušavanja javnog reda i mira, a za koju smo mi podnijeli i to nas dva policijska službenika, ja i kolega Jozepović. Ja sam tom prilikom bio vođa ophodnje. Ne sjeća se tko ga je pozvao na intervenciju, ali se sjeća da je pozvan radi problema oko tih brodova, auta i reklama. Ponavlja da zna da su se stranke međusobno prepirale oko tih brodova i reklama, ali se s obzirom na protok vremena sad više ne sjeća detalja. Na upit suda, svjedok odgovara da se sjeća da mu je netko od stranaka pristupio, ali se ne sjeća s kim je razgovarao prvim, a s kim drugim, ali se sjeća da je razgovarao sa Endijem Krivokapićem o brodu, također se sjeća da su izdali obvezni prekršajni nalog zbog nepropisnog parkiranja osobnog automobila, ali se ne sjeća čiji je to auto bio, ali je auto bio parkiran na pruzi koja ide peko opločenja na potezu od Titovog parka prema Mlinaru. Ne sjeća se o čemu je razgovarao na brodu s Endijem Krivokapićem. Na

daljnji upit suda da li je zatekao koju od stranaka da bi bila ozlijeđena, svjedok odgovara kako se ne sjeća. Na daljnji upit sjeća li se je li koja od stranaka prijavila fizički sukob, svjedok odgovara kako se ne sjeća. Na daljnji upit sjeća li se da li je bilo prijavljeno kakvo oštećenje imovine, svjedok odgovara kako se ne sjeća, ali ukoliko je i bilo da su ga sigurno uputili u policijsku postaju. Na daljnji upit suda sjeća li se da li je razgovarao bilo s kim od svjedoka, svjedok odgovara kako se ne sjeća. Na upit pun. tužitelja da li se sjeća da li su vozači motora možda dobili kaznu za nepropisno parkiranje, svjedok odgovara kako zna da su nekome nešto pisali, ali se ne sjeća detalja te navodi kako sigurno postoji pisani trag o tome. Nakon prednošenja zapisnika iz prekršajnog postupka koji se vodio pred Prekršajnim sudom u Puli pod posl.br. Pp J-400/2019 od 15. listopada 2021., pun. tužitelja svjedoku postavlja pitanje zašto je prilikom iskazivanja u navedenom postupku naveo da su svi dobili kaznu za nepropisno parkiranje te da su braća Krivokapić kaznu platili odmah, svjedok odgovara kako se može izvršiti uvid u njegov iskaz koji je dao u navedenom postupku, ali kako se sada i dalje ne može sjetiti detalja tog događaja. Na daljnji upit da li mu je tuženik od prije poznat kao osoba koja bila prijavljivana za narušavanje javnog reda i mira, svjedok odgovara da ime i prezime tuženika zvuči poznato, ali kako dugo ne radi u Puli, već tri godine te da ne zna da li je imao posla s njim, te da li su njegove kolege imali posla sa tuženikom vezano uz obavljanje policijskog posla. Na upit pun. tuženika sjeća li se je li na licu mjesta bila hitna pomoć, svjedok odgovara kako se ne sjeća.

9.3. Svjedok Ilija Jozepović je iskazao: "2018. se dogodio predmetni događaj, negdje u ljeti. Ja i kolega Rajić smo radili prvu smjenu te smo pozvani na intervenciju na rivu. Nisam siguran da li nas je pozvao tužitelj ili smo upućeni na intervenciju. Po dolasku smo zatekli Denia Krivokapića, njegovog brata Endija i Aleksandra Gavrilovića, koji se požalio da mu je prilikom verbalnog sukoba izbijen mobitel iz ruku koji se potom razbio. Tužitelj i tuženik su jedan drugoga verbalno vrijeđali te smo obojicu procesuirali po propisima o održavanju javnog reda i mira. Uzeli smo od obojice izjave te smo sačinili službene zabilježbe. Ja od samog događaja nisam ništa vidio." Na upit suda kako su se stranke ponašale po njegovom dolasku jedan prema drugom, svjedok odgovara da ne može odgovoriti kako su se stranke točno ponašale, budući da se to dogodilo još 2018., ali može reći da su sigurno bile uznemirene. Na daljnji upit da li je uočio da bi koja od stranaka bila ozlijeđena, svjedok odgovara da se sjeća da mu je netko rekao da mu je ruka ozlijeđena, da je zadobio nekakvu ogrebotinu, ali se ne sjeća tko. Na daljnji upit svjedok odgovara da se ne sjeća da li je vidio tragove krvi. Na upit suda, svjedok odgovara da mu je tužitelj pokazao svoj mobitel, čini mu se marke Sonny, čiji je ekran bio razbijen, te ga uputio da može doći u policijsku postaju prijaviti oštećenje stvari. Na upit pun. tužitelja da li mu je tužitelj pokazao video "napada", odnosno da li mu je isto poslao na mail, svjedok odgovara da se ne može sjetiti da li mu je pokazao te se također ne sjeća da li je išta dobio na mail u kasnijoj službenoj proceduru. Na daljnji upit da li se sjeća da bi mu tužitelj rekao da bi ga tuženik napao, svjedok odgovara da se sjeća da mu je tužitelj rekao da je imao verbalnu prepirku sa tuženikom prilikom koje mu je on izbio mobitel iz ruke. Na upit pun. tuženika da objasni uobičajenu proceduru prilikom izlaska na intervenciju kod remećenja javnog reda i mira u slučaju kada je došlo do fizičkog sukoba, da li uobičajeno dolazi do uhićenja počinitelja, svjedok odgovara da to ovisi o težini i upornosti osobe koja čini takvo djelo. Na upit pun. tuženika o uobičajenom postupanju policijskih službenika u slučaju kada na

intervencije zateknu ozlijeđene osobe, tragove krvi i sl., da li se u takvim slučajevima poziva hitna pomoć, svjedok odgovara kako osoba može u bilo kojem trenutku zatražiti pozivanje hitne pomoći u kojem slučaju policija po tome postupa, a u slučaju bilo kakvih tragova kaznenog djela, policija obavještava svoje operativno dežurstvo koje onda odlučuje što će se dalje poduzimati. Na upit suda da li je prilikom štetnog događaja on ili netko drugi pozvao hitnu pomoć, svjedok odgovara da se ne sjeća, ali da sigurno ako je netko zatražio da bi mu isto bilo omogućeno.

10. Sud je, naposljetku saslušao tužitelja i tuženika kao parnične stranke i to na ročištu od 13. veljače 2024.

10.1. Tužitelj je iskazao: "23. kolovoza 2018. zaustavio sam auto na rivi preko puta Mlinara zbog tehničkog kvara te sam po izlasku iz auta stavio trokut pored auta i upalio žmigavce u namjeri da pričekam vlasnika broda Korkira koji je dolazio za nekih pola sata, radi pružanja pomoći. S moje desne strane sam uočio tuženika koji se nalazio na nekih 10 metara od mog auta pored reklamne tabele svoga broda te je isti na mene počeo vikati "Hoćeš li maknuti auto". Ja sam mu odgovorio da ne mogu na što je on počeo psovati "govno Rus, sad ćemo te jebati" te je krenuo prema motoru koji se nalazio ispred njegove table, zbog vlastite sigurnosti ja sam upalio snimalicu na svom mobitelu te sam ga počeo snimati. Na to je tuženik svoj motor parkirao ispred mog auta te je potom uzeo još jedan motor, pretpostavljam od svog brata i parkirao ga iza mog auta uz riječi "nećeš više nikada izaći". Potom je krenuo prema meni i sa ključem motora kojeg je držao u lijevoj ruci udario me po ruci kojom sam držao mobitel. Nakon toga me nastavio psovati riječima kao što su "ti smrdiš, ti si smrad", napravio krug oko auta i kad se vratio prema meni me udario nogom u moje noge, pri čemu je odglumio da je to slučajno napravio uz riječi "gdje ideš". Svjedokinja Bonasin Tatjana mi je dala da zovem policiju, ali ja nisam mogao jer sam tada još uvijek sve snimao, na što je tuženik rekao da će onda on zvati policiju te ju je i nazvao. Nakon toga je tuženik otišao s turistima na turu sa svojim brodom, te kad je došla policija na lice mjesta bio je prisutan samo njegov brat. Nakon toga je policija deblokirala moj auto. Ja sam želio pokazati svjedoku Jozepoviću, policijskom službeniku, ono što sam snimio, ali je isti odgovorio da zbog jakog sunca ništa ne može vidjeti te da video pošaljem mailom. Isti svjedok mi je predložio da zbog svega dođem u policijsku postaju radi davanja službene izjave, po kojem prijedlogu sam i postupio te sam za nekih petnaestak minuta doista i otišao u policiju. Nakon nekih pola sata svjedok Zlatko Osmanović je u policijskoj postaji uzao moju izjavu pri čemu sam mu pokazao i razbijeni mobitel i ozlijeđeni prst, kako mi je tom prilikom curila krv iz prsta, isti mi je dao salvetu radi zamatanja. Kasnije tog dana, navečer jakome počeo boljeti mali prst budući dami je bio iščupan komad mesa te sam bio prisiljen otići na hitnu i to drugi dan, 24. ujutro. Na hitnoj su napravili zapisnik temi je rečeno da ću morati primati cjepivo svakih 10 dana, ukupno pet puta. Na hitnoj su mi previli prst i otpustili me. Nakon 10 dana primio sam prvu dozu cjepiva prilikom čega mi je rečeno da više ne moram dolaziti te da si sam na dalje previjam prst idućih 20 dana." Na upit suda da opiše daljnji tijek liječenja predmetnog prsta, tužitelj odgovara kako je cjelokupno liječenje trajalo maksimalno nekakvih 30 dana. Na daljnji upit suda odgovara kako mu je kroz to vrijeme kao programeru bio otežan rad. Na upit pun. tužitelja da li mu je predmetna ozljeda uzrokovala probleme u svakodnevnim aktivnostima, pa tako kod obavljanja toaleta, kod vožnje i slično, tužitelj odgovara da mu je bilo teško i da je bio u bolovima. Na upit

pun. tuženika da li i kako se branio prilikom štetnog događaja, odnosno kako je na sve reagirao, osim što je snimao, tužitelj odgovara da ga je probao smiriti te da mu je više puta rekao da se proba smiriti i da popije vode. Na daljnji upit kako i na koji način je uklonjen njegov auto sa rive, tužitelj odgovara kako je on osobno maknuo auto na način da se s njim odvezao do policijske postaje, ali naglašava da je auto bio i dalje u neispravnom stanju. Na daljnji upit zašto je na hitnu pomoć otišao tek iduće jutro, tužitelj odgovara da je prvotno mislio da to nije ništa, ali je na kraju zaključio da je riječ o ozbiljnijoj ozljedi, budući da nije mogao zaustaviti krvarenje. Na daljnji upit je li bilo tijekom liječenja kakvih drugih nalaza osim nalaza hitne pomoći, tužitelj odgovara da nije bilo osim evidentiranog cijepljenja. Na upit pun. tužitelja da li su inače iznajmljivači na rivi imali problema sa tuženikom u vezi njegovog ponašanja, tužitelj odgovara potvrdno te navodi da je više puta čuo da su tuženik i njegov brat se loše odnosili prema radnicima koji rade na rivi, u smislu pljuvanja i ružnih riječi, ali da on nije osobno tome svjedočio, međutim da je nekih sedam dana nakon vlastitog sukoba sa tuženikom bio svjedokom na istom mjestu, sjedeći u autu da se tuženik verbalno sukobio sa Tatjanom Bonasin i još neke dvije osobe. Na upit pun. tuženika da li je ikoliko puta kažnjavao prekršajno radi nepropisnog parkiranja na rivi, tužitelj odgovara da je prekršajno prijavljen samo jedan put i to 23. kolovoza 2018. prilikom štetnog događaja pri čemu ga je prijavio danas saslušani svjedok Ilija Jozepović, pri čemu napominje da je tom prilikom prekršajno prijavljen i tužitelj te njegov brat Deni Krivokapić. Na upit tuženika da li je prije štetnog događaja tužitelj upozoravan od strane tuženika i njegovog brata da ne parkira ispred njihove reklamne table, tužitelj odgovara kako nikad prije štetnog događaja nije razgovarao sa tuženikom niti njegovim bratom.

10.2. Tuženik je iskazao: "Predmetni događaj koji se zbio 2018. bio je samo jedan u nizu takvih događaja u zadnjih dvije godine, u kojem je razdoblju tužitelj konstantno dolazio parkirati svoj auto pred mojim reklamnim panoom, onemogućavajući tako potencijalnim klijentima pristup te oštećujući na taj način mene i moju obitelj u obavljanju naše djelatnosti. Ja i moj brat smo više puta zvali zbog toga Pula parking i komunalne redare te je moj brat i više puta slikao auto tužitelja i prijavljivao ga putem aplikacije mup. hr. Tužitelj bi pri tome svaki put odmah po dolasku djelatnika Pula parkinga, pauka ili komunalnog redara sjeo u svoj auto i udaljio se. Taj dan je tužitelj također parkirao svoj auto na rivi ispred moje reklamne table, izvadio trokut i upalio žmigavce te je sjeo na klupu, gledao nas i smijao se, doslovno provocirajući. Kako sam ja tom prilikom bio zauzet gostima, budući da sam upravo imao jedno isplovljavanje te sam stajao iza svog reklamnog panoa i izdavao karte, fiskalizirao račune isl., moj brat je pristupio tužitelju i nekoliko ga puta zamolio da se udalji. Kako je tužitelj odbio udaljiti se, moj se brat vidno uznemirio te je svojim telefonom pozvao policiju. Kako bismo spriječili tužitelja da se ponovo udalji s lica mjesta, kao u prethodno opisanim događajima, ja i moj brat smo postavili svoje motore ispred i iza automobila tužitelja. Kako sam ja morao isploviti predao sam ključ svog motora svome bratu te se vratio do svog reklamnog panoa kako bi završio fiskalizaciju računa prije isplovljavanja, pri čemu mi je pristupio tužitelj te počeo snimati svojim mobitelom pri čemu napominje da je snimao i brod na kojemu je bilo i golišave djece. Kako mi se jedan gost požalio na snimanje, ja sam rekao tužitelju da se hitno udalji i da policija već dolazi te da ovaj put neće moći otići s lica mjesta. Na to je tužitelj počeo psovati i vikati na meni nepoznatom jeziku, pretpostavljam slavenskom te je on mene udario sa rukom u kojoj je držao

mobitel po mojoj ruci, pred mojim bratom, zahtijevajući da maknem motor. Ja sam nakon toga isplovio, pri čemu sam bio jako ljut jer sam morao gostima objašnjavati cijelu situaciju. Po povratku me brat obavijestio da smo on, ja i tužitelj dobili kaznu zbog nepropisnog parkiranja u pješačkoj zoni što smatram neopravdano. Nakon toga sam pozvan u policiju radi davanja službene izjave povodom prijave vezane uz sumnju na nekakvu povredu. U policiji su ispitali mene i brata nakon čega su me pustili uz obavijest kako ni brat ni ja ne motamo biti uznemireni jer na licu mjesta nije bilo nikakvog pružanja liječničke pomoći, niti intervencije zbog tjelesnih ozljeda. Nakon tog događaja, nakon nekih 10 do 15 dana moj je brat snimio tužitelja u vozilu rent a cara sa njegovom familijom sa ozlijeđenom rukom te je uputio prijavu zbog nepropisnog parkiranja putem aplikacije mup. hr. Tuženik nadalje pojašnjava da je mislio reći da je viđen tužitelj sa navodno ozlijeđenom rukom, a očito je da je normalno vozio auto. Nakon toga je tužitelj prestao sa problematičnim parkiranjem na rivi, a sukladno dogovoru između vlasnika broda Korkira Predraga i mog oca Deana." Na upit pun. tuženika da pojasni u koliko može povezanost tužitelja i njegovog učestalog parkiranja na rivi, tuženik odgovara da je tužitelj po njegovom saznanju radio booking na crno bez statusa zaposlene osobe i bez registrirane djelatnosti za vlasnike broda Korkira, pri čemu sam ja istog prijavio nadležnim institucijama, pri čemu više ne znam točno kojima. Na daljnji upit da li je bilo prije ili nakon toga nekih situacija da bi bilo nekih verbalnih konflikata između njega i tužitelja, tuženik odgovara negativno te dodaje da konflikata nije bilo niti između tužitelja i brata tuženika. Na daljnji upit da li je po njegovim saznanjima bilokakvih problematičnih situacija u smislu verbalnog ili fizičkog sukoba između tužitelja i drugih iznajmljivača brodova na rivi oko bookinga, tuženik odgovara da po njegovom saznanju je tužitelj imao verbalni sukob sa Majom i Vladom Tomaš na rivi glede navodne "krađe i zlouporabe podataka" i to negdje 2017. ili 2018. godine. Na upit suda da li je bilo incidentnih situacija između tužitelja i trećih osoba isključivo vezano uz parkiranje tužitelja na rivi, tuženik odgovara kako mu je poznato da je tužitelj parkirao svoj auto ispred broda Martina Bella, vlasnika obitelji Mahić, a što mi je priopćio Marino, vlasnik navedenog broda, to se događalo u te iste spomenute dvije godine kada je tužitelj i parkiravao ispred mog broda. Na upit pun. tuženika da li je nakon štetnog događaja viđao tužitelja na rivi i ako da u kojem svojstvu, tuženik ponavlja svoj iskaz da je istoga viđao do postizanja prije navedenog dogovora između Predraga i njegovog oca. Na upit pun. tužitelja da li je itko drugi nepropisno parkirao ispred reklamne table tuženika, isti odgovara da nije već samo tužitelj. Na daljnji upit da li je nakon štetnog događaja ikada pljuvao članove obitelji Stojanović, tuženik niječeno navedeno te dodaje nakon štetnog događaja nije više imao nikakve konflikte sa obitelji Stojanović – vlasnicima broda Korkira. Na daljnji upit, suočen sa dijelom zapisnika od 12. lipnja 2019. u prekršajnom postupku, na str. 29. spisa ovog predmeta koji glasi "Čekali smo policiju. Policija je došla i svima nam uručila prekršajni nalog zbog pogrešnog parkiranja.", a koji se odnosi na njegov iskaz, da objasni zašto je danas u svome iskazu izjavio da je u trenutku dolaska policije bio na brodu s kojim je ranije isplovio te detaljno opisao da ga je po povratku i privezivanju broda brat obavijestio da je bila policija i da su svi dobili prekršajnu prijavu zbog nepropisnog parkiranja, tuženik odgovara da je danas iskazao na opisani način jer u prekršajnom postupku je bila riječ o iskazu danom "na brzinu" na način da se isto što prije riješi, dok je danas riječ o iskazu kojeg je mogao dati opširno. Dodaje kako u prekršajnom postupku nije nikada

odgovorio da li je konkretno on čekao, odnosno dočekao policiju, niti je na taj način shvatio to pitanje sutkinje.

11. Člankom 8. ZPP-a propisano je da koje će činjenice uzeti kao dokazane odlučuje sud prema svom uvjerenju na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka.

11.1. Sud otklanja iskaze svjedoka Denija Krivokapića i Deana Krivokapića kao nevjerodostojne, budući da je riječ o bratu i ocu tuženika, koji su u bliskom obiteljskom odnosu sa tuženikom i kao takvi su zainteresirani za ishod ovog postupka.

11.2. Sud u cijelosti prihvaća iskaze svjedoka Tatjane Bonassin, Zlatka Osmanovića, Daniela Rajića i Ilije Jozepovića, kao životno uvjerljive, sadržajno konzistentne i neproturječne samima sebi u ukupnosti njihovih navoda te kao objektivne, s obzirom da je riječ o osobama koje nisu ni u kakvom bliskom odnosu sa strankama, a u slučaju Zlatka Osmanovića, Daniela Rajića i Ilije Jozepovića još je i riječ o policijskim službenicima koji su do saznanja o štetnom događaju, njegovim sudionicima i dinamici događaja, kao i o njegovim posljedicama došli u obavljanju javne službe. Navedeni su iskazi u pretežnom dijelu podudarni te iste sud prihvaća kao vjerodostojne.

12. Tužitelj navod iz tužbe da mu je tuženik prilikom napada iz ruke izbio mobitel marke Sony Xperia T3, kojemu se prilikom pada na pod razbio zaslon, čiji popravak sukladno izjavi ovlaštenog servisa Agramservis d.o.o. Zagreb nije moguć, sud smatra utvrđenim sukladno iskazu svjedoka Tatjane Bonassin u dijelu u kojemu navodi kako joj je poznato da je tužitelju uništen mobitel jer joj je tužitelj (prilikom štetnog događaja) pokazao mobitel te sukladno iskazu svjedoka Ilije Jozepovića koji je iskazao da su (policijski službenici – op.a.) po dolasku zatekli Denija Krivokapića, njegovog brata Endija i Aleksandra Gavrilovića, koji se požalio da mu je prilikom verbalnog sukoba izbijen mobitel iz ruku koji se potom razbio, zatim da mu je tužitelj pokazao (na licu mjesta prilikom intervencije policije) svoj mobitel, čini mu se marke Sonny, čiji je ekran bio razbijen te da ga je uputio da može doći u policijsku postaju prijaviti oštećenje stvari. Nadalje i svjedok Zlatko Osmanović je svojim iskazom potvrdio da je tužitelj doista na dan štetnog događaja došao u Policijsku postaju Pula, gdje je ovaj svjedok bio dežuran za zaprimanje kaznenih prijava, radi podnošenja prijave za oštećenje tuđe stvari, uz navod da je tuženik jednom ili dva puta udario tužitelja, svjedok misli po glavi i jednom po ruci te je tužitelju ispao mobitel, potom je tužitelj još jednom uzeo mobitel da snima pa ga je tuženik ponovo udario te mu je opet ispao mobitel pri tome se oštetivši. Istinitosti navoda tužitelja ide u prilog i e-mail prepiska između tužitelja i servisera Agramservis d.o.o. Zagreb priložena tužbi (str. 14. spisa). Iz ukupnosti svih navedenih dokaza proizlazi osnovanost tužiteljevog zahtjeva za naknadu imovinske štete zbog razbijenog mobitela, a koju je štetu dužan naknaditi tuženik kao štetnik temeljem članka 1045. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018; u daljnjem tekstu: ZOO) kojim je propisano da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje te sukladno članku 1085. stavku 1. i 3. ZOO-a kojima je propisano da odgovorna osoba dužna je uspostaviti stanje koje je bilo prije nego što je šteta nastala, odnosno kad uspostava prijašnjeg stanja nije moguća, odgovorna je osoba dužna isplatiti oštećeniku odgovarajući iznos novca na ime naknade štete.

Naime, iz e-maila kojeg je tužitelju 30. kolovoza 2018. uputio Agramservis d.o.o. (na str. 14. spisa) proizlazi da oštećeni dijelovi i to zaslon i plastični poklopac s gumbima za mobitel Sony Xperia T3 više se mobu dobiti. Pri tom je sud o visini novčanog iznosa, kojeg je na ime naknadce štete tuženik dužan isplatiti tužitelju, odlučio primjenom odredbe članka 223. stavka 1. ZPP-a, kojim je propisano da ako se utvrdi da stranci pripada pravo na naknadu štete, na novčanu svotu ili na zamjenjive stvari, ali se visina svote odnosno količina stvari ne može utvrditi ili bi se mogla utvrditi samo s nerazmjernim teškoćama, sud će o tome odlučiti prema slobodnoj ocjeni.

13. U odnosu na dio tužbenog zahtjeva koji se odnosi na naknadu imovinske štete zbog izgubljene zarade tužitelja, temeljem članka 1095 ZOO-a a u svezi s čl. 1045 ZOO-a, valja naglasiti da sukladno članku 7. stavku 1. ZPP-a stranke su dužne iznijeti činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze kojima se utvrđuju te činjenice, dok članak 219. stavak 1. ZPP-a propisuje da svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Nadalje, člankom 221.a propisano je da ako sud na temelju izvedenih dokaza (članak 8) ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

13.1. Tužitelj u tužbi navodi da je kao računalni programer vlasnik obrta INFORMAT te da mjesec dana nakon štetnog događaja zbog teške tjelesne ozljede šake nije bio u mogućnosti raditi, kao ni voziti auto i obavljati osnovne poslove, da je otac maloljetne djece i suprug te da jedino on u obitelji privređuje, a da su mjesečni troškovi iznimno visoki. Zbog navedenog tužitelj potražuje naknadu imovinske štete zbog izgubljene zarade.

13.2. Predmetne navode tužitelja tuženik je osporio te je na pripremnom ročištu od 22. siječnja 2020. u spis dostavio fotografiju oznake br. 18 (str. 40. spisa), u koju je sud izvršio uvid, koja prikazuje izlist komentara sa web servisa Trip Advisor na kojoj se vidi kako je tužitelj dana 30. kolovoza 2018. (7 dana nakon štetnog događaja) u ulozi predstavnika broda Korkyra odgovara na recenziju gosta, zatim fotografiju oznake br. 19 (str. 41. spisa), uvidom u koju je utvrđeno da je tužitelj dana 9. rujna 2018. odnosno otprilike 15 dana nakon štetnog događaja objavio komentare na mreži Trip Advisor, odnosno zahvalio se gostima broda na kojem je radio. Naposljetku, uvidom u fotografiju broj 17 (str. 44. spisa) sa datumom 13. rujna 2018. utvrđeno je da se tog dana tužitelj nalazio na palubi broda na pulskoj rivi.

13.3. Valja napomenuti i da je tužitelj podneskom od 6. veljače 2020. izjavio da djelomično povlači tužbu i to u dijelu u kojemu potražuje naknadu imovinske štete za izgubljenu zaradu, kojem povlačenju se tuženik izričito usprotivio podneskom od 20. veljače 2020., te da odustaje od predloženog dokaza financijskog vještačenja.

13.4. Sukladno gore citiranim pravilima o teretu dokazivanja, teret dokaza osnove i visine tužbenog zahtjeva u odnosu imovinsku štetu za izgubljenu zaradu bio je na tužitelju. Iz ukupnosti dokaza u spisu predmeta, naročito dokaza iz točke 13.2. ovog obrazloženja, proizlazi da tužitelj nije dokazao osnovanost osnove predmetnog tužbenog zahtjeva, dok u odnosu na njegovu visinu je isti odustao od dokaznog prijedloga financijskim vještačenjem.

13.5. Sukladno svemu navedenom, tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu imovinsku štetu za izgubljenу zaradu ocijenjen je kao neosnovan.

14. U odnosu na dio tužbenog zahtjeva upravljen na naknadu imovinske štete za tuđu pomoć i njegu, valja reći da je člankom 1095. stavkom 1. ZOO-a propisano da tko drugome nanese tjelesnu ozljedu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi mu troškove liječenja i druge potrebne troškove s tim u vezi, a i zaradu izgublјenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja.

14.1. Radi utvrđenja odlučnih okolnosti provedeno je medicinsko vještačenje po stalnom sudskom vještaku za ortopediju Tini Tepšić, dr. med., spec. ortopedije. Stranke su na ročištu za glavnu raspravu od 21. travnja 2026. suglasno izjavile da ne predlažu saslušanje vještaka, niti su predložile vještačenje po drugom vještaku. U nalazu i mišljenju od 5. siječnja 2026. (str. 257-260 spisa), kojeg sud u cijelosti prihvaća kao objektivan i stručan, vještakinja je utvrdila da tužitelju nije bila potrebna tuđa pomoć i njega (str. 259. spisa). Navedeno vještakinja obrazlaže navodima samog tužitelja da je samostalno previjao ranu te da je svakodnevne aktivnosti, poput vožnje automobila, prilagodio te da ih je mogao samostalno izvoditi. Sukladno navedenom, po ocjeni ovog suda, neosnovan je zahtjev tužitelja za naknadu štete za tuđu pomoć i njegu.

15. U odnosu na tužbeni zahtjev za naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti u vidu pretrpljenog straha, fizičkih bolova, naruženosti i smanjenja životne aktivnosti, člankom 1045. ZOO-a propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Navedena odredba propisuje materijalnopravne pretpostavke odgovornosti za štetu na način da se za utvrđenje iste zahtjeva postojanje štete, štetne radnje štetnika, protupravnosti štetne radnje i uzročno-posljedične veze između štetne radnje i štete. Člankom 1100. stavkom 1. i 2. ZOO-a propisano je da u slučaju povrede prava osobnosti sud će, ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, nezavisno od naknade imovinske štete, a i kad nje nema. Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojemu služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

15.1. Kao što je već navedeno u točki 6. ovog obrazloženja, nije sporno da je tužitelj dana 23. kolovoza 2018. zaustavio njegov osobni automobil na rivi u Puli, preko puta pekare Mlinar, da je tom prilikom došlo do sukoba između ovdje parničnih stranaka te da je na lice mjesta intervenirala policija. Nadalje, iz medicinske dokumentacije koja prileži u spisu predmeta i to iz nalaza Centra za hitnu medicinu Opće bolnice Pula, od 24. kolovoza 2018. (str. 13. spisa) i iz zdravstvenog kartona tužitelja (str. 214-216 spisa) proizlazi da je tužitelj toga dana (24.8. 2018.) došao na pregled zbog napada kojeg navodi u tužbi te da mu je pri pregledu utvrđena ekzorijacija ulnarnog segmenta jagodice V. prsta desne šake veličine 2 cm, zbog čega mu je učinjena toaleta prsta i stavljen rivanolski prijevoj, uz uputu za mirovanje i povišen položaj te previjanje prsta svaki drugi dan. Također, tužitelj je primio injekciju protiv tetanusa. Nadalje, stalni sudski vještak za sudsku medicinu i patologiju dr. Ilija Kučinar u Nalazu i mišljenju od 3. svibnja 2024. (str. 220-222 spisa) navodi da je predmetna ozljeda tužitelja mogla

nastati mehanizmom jednokratnog udarca nekim tupo tvrdim mehaničkim sredstvom u okolnostima kada sredstvo djeluje pod nekim ostrim kutom u odnosu na površinu prsta i uz djelovanje sile nekog slabijeg intenziteta, što po stavu ovog suda odgovara upravo štetnom događaju kojeg u tužbi i tijekom postupka opisuje tužitelj, naime na način da ga je tuženik udario rukom u kojoj je tuženik držao ključ motora (dakle ključem motora) po desnoj ruci. Činjenica je da vještak u svom mišljenju navodi i da je opisana ozljeda tužitelja mogla nastati i na drugi način i to tangencijalnim povlačenjem nekog tupo tvrdog mehaničkog sredstva relativno manje kontaktne površine po ozlijeđenom dijelu petoga prsta desne ruke ili tangencijalnim povlačenjem ozlijeđenog dijela petog prsta desne ruke nekom tupo tvrdom preprekom ili podlogom, međutim, ocjena je ovog suda da je životno uvjerljivo da je ozljeda koja je tužitelju utvrđena 24.8. 2018. nastala upravo štetnom radnjom za koju tužitelj tvrdi da ju je tuženik počinio 23.8. 2018., a ne nekim drugim događajem koji bi se desio u tom kratkom razdoblju od manje od 24 sata, a koji bi uzrokovao upravo takvu povredu tužitelja, uzimajući u obzir da je nesporno (sukladno izjavama stranaka i svjedoka) dana 23.8. 2018. došlo do "koškanja" između tužitelja i tuženika, pri čemu je svjedokinja Tatjana Bonasin (čiji je iskaz sud prihvatio kao vjerodostojan) iskazala da da je čula kad je tuženik vikao tužitelju da je smeće i da smrdi te da je vidjela kad mu je nagazio na nogu pri čemu se sjeća da je nešto čula i vidjela kao da je tuženik inscenirao da je tužitelj njemu stao na nogu. Navedeno ukazuje na agresivno ponašanje tuženika spram tužitelja. Također, životno je uvjerljiv i dio iskaza tužitelja u kojemu navodi da je na hitnu pomoć otišao tek iduće jutro (od šetnog događaja – op.a.) jer da je prvotno mislio da to nije ništa, ali da je na kraju zaključio da je riječ o ozbiljnijoj ozljedi, budući da nije mogao zaustaviti krvarenje.

15.2. U skladu sa svime navedenim, temeljem ukupnosti dokaza u spisu predmeta, po stavu ovoga suda utvrđeni su svi elementi odgovornosti tuženika za neimovinsku štetu čiju naknadu potražuje tužitelj, naime šteta, štetna radnja štetnika (tuženika), protupravnost štetne radnje i uzročno-posljedična veza između štetne radnje i štete.

15.3. U odnosu na visinu predmetne neimovinske štete, odnosno na iznos pravične novčane naknade koja se ima dosuditi tužitelju, sud je proveo medicinsko vještačenje po vještaku ortopedu Tini Tepšić, koja je u Nalazu i mišljenju od 5. siječnja 2026. (str. 257-260 spisa) utvrdila da je tužitelj trpio bolove lakog intenziteta u trajanju od dva (2) dana, da isti nije trpio strah, da kod istoga nije zaostalo naruženje, kao ni smanjenje životne i radne aktivnosti.

15.4. Sukladno važećim Orijentacijskim kriterijima i iznosima za utvrđivanje visine pravične novčane naknade nematerijalne štete, ali uzimajući u obzir i inflacijska kretanja od njihova stupanja na snagu i specifične okolnosti ovog konkretnog slučaja, sud je tužitelju dosudio pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 100,00 eur. Naime, bitno je za naglasiti da karakter povrede prava osobnosti, čiji je sadržaj nanošenje doduše lake tjelesne ozljede, opravdava dosuđivanje pravične novčane naknade, bez obzira na blage posljedice ozljede, koje se ogledaju u lakim bolovima u trajanju od dva dana. Name, stav je ovog suda da je potrebno zaštititi nepovredivost tijela odnosno zdravlja svakog pojedinca te da treba sankcionirati bilo koju nedopuštenu upotrebu sile kao društveno neprihvatljivo ponašanje. Slijedom navedenog, po ocjeni ovog suda ima mjesta primijeni odredbe članka 1100. stavka 1. ZOO-a u ovom konkretnom slučaju.

15.5. Sukladno članku 29. stavku 1. i 2. ZOO-a tužitelju na dosuđeni iznos naknade štete pripada i propisana zakonska zatezna kamata koja na iznos od 100,00 eur na ime naknade imovinske štete teče od 18. ožujka 2019. do isplate, kako je tužitelj istu potraživao, dok na iznos od 100,00 eur na ime pravične novčane naknade po osnovi neimovinske štete kamata teče od dana presuđenja, dakle od 28. svibnja 2026. do isplate.

15.6. Rok za ispunjenje novčane tražbine je 15 dana te isti počinje teći prvog dana nakon dostave prijepisa presude stranci kojoj je naloženo izvršenje (članak 328. ZPP).

16. Slijedom svega navedenog, odlučeno je kao u točki I izreke.

17. Odluka o parničnom trošku (točka II izreke presude) temelji se na članku 154. stavku 4. ZPP-a, kojim je propisano da ako su stranke djelomično uspjele u parnici u približno jednakim dijelovima, sud može odrediti da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

U Puli-Pola, 28. svibnja 2026.

Sudac
Saša Javoran:

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana od dana objave presude za stranku koja je bila uredno pozvana na ročište za objavu, a za stranku koja nije bila uredno pozvana na ročište za objavu taj rok teče od dana primitka pisanog otpravka presude. Žalba se podnosi ovom sudu tri (3) istovjetna primjerka (osim ako se podnosi putem e-komunikacije), a o njoj odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku,
2. Tuženiku po punomoćnici.

Broj zapisa: **9-30888-3a18a**

Kontrolni broj: **0236f-16550-9c060**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Puli - Pola** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.